

Dr. Bokor Zoltán
1972-2016

Bokor Zoltán 1972-ben született Sopronban. 1995-ben szerzett okleveles közlekedésmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Karán, 1996-ban pedig közgazdász diplomát Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen. 1995 és 1998 között a BME Közlekedésgazdasági Tanszékének PhD-ösztöndíjasa volt, kutatásai középpontjában a vasúti gazdálkodási rendszerek korszerűsítése volt. Doktori értekezését 2000-ben védte meg. 2015-ben a Széchenyi István Egyetemen habilitációt szerzett. Nős volt, gyermektelen.

Már doktori ösztöndíjas éve alatt munkába állt, a GySEV Rt. Soproni Igazgatóságán dolgozott elemző közgazdászként. Később a Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság által felügyelt Technológiai Előrettekintési Program „Közlekedés, szállítás” munkacsoportjának titkári teendőit látta el három éven keresztül. 1998-tól került állományba a BME Közlekedésgazdasági Tanszéken egyetemi tanársegédként, majd 2002-től adjunktusként dolgozott, a Tanszék oktatási felelőse volt. 2000-től 2004-ig a MÁV Informatika Kft. külső szakértője. 2001-ben elnyerte az MTA három éves Bolyai ösztöndíját. 2003-tól 2007-ig a Nyíregyházi Főiskolán eleinte adjunktusként, majd főiskolai docensként részt vett a gazdálkodási szak logisztikai szakirányának beindításában. Főállású munkahelyét 2004-ben a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium Közlekedési Stratégiai és Nemzetközi Főosztályára helyezte át és 2007-ig ott dolgozott vezető tanácsosként, de eközben részfoglalkozású munkatársként továbbra is a Tanszék munkatársa maradt, ahol 2005-ben nevezték ki egyetemi docensnek. 2007-től ismét a Tanszék főfoglalkozású munkatársa, ahol 2007-2012 között tanszékvezetőként dolgozott, egyben előkészítve a Közlekedésüzemi Tanszékkel való 2013-ban megtörtént összeolvadást is. 2009-2011 között a Közlekedésmérnöki Kar gazdasági dékánhelyettese volt. 2016 elején –kérésére – áthelyezték a Széchenyi István Egyetemre, ahol utolsó teendői egyikeként benyújtotta egyetemi tanári pályázatát.

Kutatási spektruma a PhD fokozat megszerzése után általános közlekedési árképzési, szabályozási, közlekedési-logisztikai gazdasági-társadalmi hatékonyságvértékelési, vasúti vezetői információs rendszerekkel, valamint intelligens közlekedési rendszerek stratégiájával, valamint menedzsment és kontrolling foglalkozó feladatokra szélesedett ki.

Számos hazai és nemzetközi szakmai szervezet és vezetői bizottsági tagja, elnöke volt. 2005-től 2011-ig az MTA Közlekedéstudományi Bizottság titkára, majd 2014-től bizottsági elnöke. 2010-2015 között közgyűlési doktor képviselő volt. 2010-től több éven keresztül a kari

doktori iskola tőrzstagja volt. A Közlekedéstudományi Egyesület elnökségének 2007-től volt tagja.

Élete során mindig a maximumra törekedett, ezt jelzik a szakmai pályafutása során elért eredmények, a megszerzett díjak és kitüntetések is: 2005-ben KTE irodalmi díj és MTA Bolyai Emléklap kitüntetés, 2009-ben MLE aranyjelvény kitüntetés, 2010-ben és 2013-ban ismét KTE irodalmi díj, 2014-ben KTE ezüstjelvény kitüntetés valamint felkészítő tanárként a Nagyvállalatok Logisztikai Vezetőinek Klubja 1. díja. 200 feletti számú publikációval rendelkezett, témavezetése alatt négy fiatal szerzett PhD fokozatot. A szakmai eredmények mellett azonban mindig szem előtt tartotta családját, munkatársi és baráti kapcsolatait is.

Az utolsó másfél évben haláláig bezárólag folyamatos, kínzó fájdalommal járó, gyógyíthatatlan betegség tette próbára erejét, amiben végül alulmaradt.